

IVANA PULJIĆ

Web: www.ivanapuljic.com
e-mail: ivamineo@yahoo.it

Rođena je 1974. u Splitu.

Slikarstvo diplomira na talijanskoj Accademia di Belle Arti, u Rimu 2000. godine.

Dobitnica je više nagrada i priznanja, među kojima i prve nagrade za slikarstvo Espressioni, 2004. na natječaju slikarstva, fotografije i kazališta „Identitet metropole”, u Rimu, Italiji, te treće nagrade Colori del Lazio, Culturalweb.it, 2005. u Museo nazionale delle arti e tradizioni popolari, u Rimu, Italiji.

Od 1998. aktivno se bavi umjetničkim izlaganjem. Među bitnjim izložbama izlagala je na međunarodnoj izložbi, po pozivu Ambasade Egipatske Arapske Republike u Egipatskom kulturnom centru u Rimu, 2002. na gostujućoj izložbi Egipatskih umjetnica, koja je po temi imala žene, umjetnice, koje su se konfrontirale sa talijanskim umjetnicama, dijalogom svojih radova, naglašavajući raznolikost kultura istoka i zapada.

Predstavljala je Hrvatsku u Cassinu, po pozivu Ambasade Republike Hrvatske u Italiji, u sklopu programa manifestacije Letterature dal fronte, Premio

Samostalne izložbe

- 2018 Drukčije dimenzije, Galerija Sv.Krševana, Šibenik
- 2018 Paralelne stvarnosti, Gradski muzej Vinkovci, Galerija likovnih umjetnosti „Slavko Kopač”, Vinkovci
- 2016 Mučićka kutija, Galerija Supetarskog ljeta, Supetar, Brač
- 2016 Neopipljivi zrak, Zvijezda mora, Hvar, Hvar
- 2016 Uhvaćena muzika, galerija Hest, Maribor, Slovenija
- 2016 Uhvaćena muzika, galerija Hest, Ljubljana, Slovenija
- 2015 Prostorna interakcija, Galeriski Centar Varaždin, Varaždin
- 2015 U međuprostoru, Salon Galić, Split
- 2015 Pozdrav Suncu, galerija Kapetanova Kula, Zadar
- 2014 Kišna rapsodija, galerija Branislav Dešković, Bol na Braču
- 2012 Povratak prirodi, Salon Galić, Split
- 2012 Fragmenti zaustavljenog vremena, Ministarstvo finansija, Galerija Porezne uprave Zagreb, Zagreb
- 2011 La mer, Hrvatsko-francuska udruga/Alliance Française de Split, Split
- 2011 Imaginarni svijet, galerija Idealni grad, Gajnice, Zagreb
- 2011 Voštani blues, galerija Hest, Ljubljana, Slovenija
- 2010 Dva godišnja doba, Hrvatsko-francuska udruga/ Alliance Française de Split, Split
- 2010 Igra voskom, galerija ljetnikovca Buća-Luković, Tivat, Crna Gora

< Allegro, ma non troppo, 62 x 45 cm, vosak na drvu, kolaž >

NAKLADNIK: POU Samobor / UREDNICA: Nikolina Šimunović / KONCEPCIJA IZLOŽBE: Ivana Puljić / LIKOVNI POSTAV: Ivana Puljić
TEKST PREDGOVORA: Gordana Remussini / DIZAJN: Ana Sladetić i Miran Šabić / TISAK: Kerschoffset / NAKLADA: 200 kom

Adagio, 62 x 45 cm, vosak na drvu, kolaž >

NAKLADNIK: POU Samobor / UREDNICA: Nikolina Šimunović / KONCEPCIJA IZLOŽBE: Ivana Puljić / LIKOVNI POSTAV: Ivana Puljić
TEKST PREDGOVORA: Gordana Remussini / DIZAJN: Ana Sladetić i Miran Šabić / TISAK: Kerschoffset / NAKLADA: 200 kom

28. 9. - 29. 10. 2018.

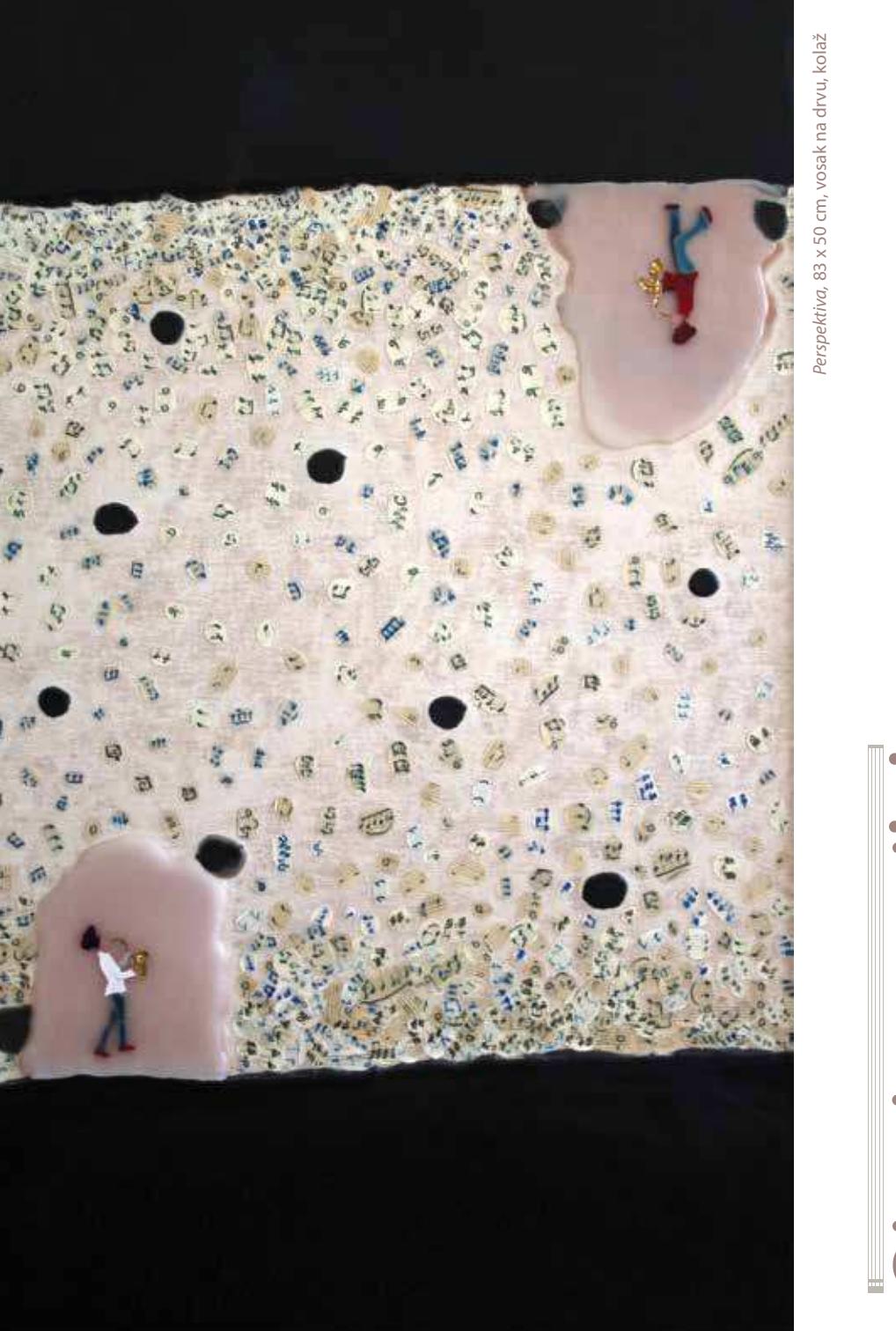
Galerija Prica izlaze u Centru za mlade Bunker

IVANA PULJIĆ

Glazba u slici

Andante, 69 x 84 cm, vosak na drvu, kolaž

Glazba u slici

Perspektiva, 83 x 50 cm, vosak na drvu, kolaž

Zvuk tišine, 51 x 86 cm, vosak na drvu, kolaž

Virtualni ekilibrij, 65 x 43 cm, vosak na drvu, kolaž

Neopipljivi zrak, 83 x 50 cm, vosak na drvu, kolaž

Labirint, 83 x 50 cm, vosak na drvu, kolaž

Zatvaram oči. Prepuštam se dubokoj, mističnoj i uravnoteženoj tišini. Moja je svijest usmjerena na zrak koji udišem. Ne vidim ništa, ne čujem ništa, osjećam samo bezvremenski mir. U to more mira i tišine, odjednom počinje prodirati tanašni nemir u obliku jedva čujnoga zvuka. Polagano i nježno uvlači se u tišinu bivajući jači. Zvuk postaje sve bliži i koherentniji. Naposljetku me potpuno obavlja. Dodiruje moje srce, pred još uvijek zatvorenim očima rasplamsava intenzivnu palatu žute, narančaste i crvene, od njega mi vibrira svaka stanica tijela. Ustajem i prepuštam se čarobnom ritmu koji me u potpunosti obuzima. Plešem zatvorenih očiju osjećajući se u potpunom suglasju i ekilibriju sa svijetom oko mene. Ritam postaje sve jači, čini mi se da me uzdiže te da levitiram. Prkoseći gravitaciji uznosi me u univerzumska prostranstvo. Osjećam potpunu radost življenja, na mom licu titra smiješak, a u srcu ljubav. U nepreglednom svemirskom prostranstvu znam da sam samo nevidljivo, gotovo neopipljivo zrnce pjeska, no u srcu se osjećam izabranom, neponovljivom i jedinstvenom. Moj

svemirski ples u noći prepunoj zvijezda vodi me do svjetova poznatih samo u virtualnoj stvarnosti. Odjednom osjećam kako ritam slabí, gubi na intenzitetu. Znam da će moja priča u jednom trenutku završiti, da ću se vratiti pod zaštitničko zemaljsko stakleno okrilje. Vratit ću se u labirint ljudskih sudbina kojima upravlja pet osjetila. Ovako bi se ukratko mogla ispričati interiorizirana likovna priča Ivane Puljić.

Na fizikalnoj razini muzika je vibracija s kojom mi, kao biće, možemo se naći u suglasju. S određenim vibracijama nalazimo se na istim frekvencijama. Kada se to dogodi, ta muzika nam je lijepa, rado ju i učestalo slušamo.

Djela Ivane Puljić pokušavaju ispričati upravo tu bezvremensku, univerzumsku, vibracijsku priču vizualnim elementima. Čini se da je umjetnica očarana činjenicom da notni zapisi na papiru, kao vizualni podrazaj, nerazumljivi muzički neškolovanom oku, u rukama se poznavatelja pretvaraju u nešto što nas može prebaciti u neslućene svjetove. Onaj koji poznaje note

pomoću svog instrumenta pretvara ih u vibracije koje nas, ako smo s njima u suglasju, potiču na kretanje, odnosno ples. Svojim djelima umjetnica nam govori da je kretanje kao takvo osnovni univerzumski zakon, te je stoga ples, kao estetski najprihvatljivija ljudska kretnja, učestali motiv Ivaninih djela. Svojim malim, rasplasanim, levitirajućim ili muzicirajućim figurama poručuje nam koliko smo u univerzumskom prostranstvu maleni. No, bez obzira na našu fizički nerelavantnu veličinu u svemirskim razmjerima, u stanju smo proizvesti nešto što ima božanskoga u sebi, muziku.

Riječi likovnoga govora kojim se autorica služi pomalo odudaraju od onoga na koji je publika navikla. Svoje priča Ivana ispisuje na platna rasteagnita na drvenu dasku. Ona postaju pozornice na kojima se gradi kolažna kompozicija od isječaka partitura te raznih elemenata i malih ljudskih figura izrađenih od voska. Monokromatski kontrast između uglavnom tamne pozadine i svijetlih isječaka patritura obogaćen je upravo tim malim, vibrantnim figurama živih

Izabrani, 65 x 43 cm, vosak na drvu

Gordana Remussini, prof.